

Středa 15. prosince 2004

PŘEDSEDNICTVÍ: Josep BORRELL FONTELLES

předseda

4. Hlasování

Podrobné výsledky hlasování (pozměňovací návrhy, jednotlivé a dílčí hlasování atd.) budou zveřejněny v příloze 1 zápisu.

4.1. Pokrok Turecka v přípravách na přistoupení (hlasování)

Zpráva o pravidelné zprávě a doporučení Evropské komise o pokroku Turecka v přípravách na přistoupení za rok 2004 [KOM(2004)0656 — C6-0148/2004 — 2004/2182(INI)] — Výbor pro zahraniční věci. Zpravodaj Camiel Eurlings (A6-0063/2004).

(potřebná jednoduchá většina)
(Výsledek hlasování: příloha 1, bod 1)

NÁVRH USNESENÍ

přiját (P6_TA(2004)0096)

(Seznam poslanců, kteří se účastnili tajného hlasování, je uveden v příloze 2 „Výsledky jmenovitého hlasování“ a seznam poslanců, kteří podepsali žádosti o tajné hlasování, je uveden v příloze 3).

K hlasování vystoupili:

Před hlasováním Graham Watson za skupinu ALDE protestoval proti předložení žádostí o tajné hlasování podle čl. 162 odst. 2 jednacího řádu; požádal, aby předseda prohlásil tyto žádosti za nepřipustné a aby bylo ustanovení daného článku objasněno.

K této žádosti vystoupili Daniel Marc Cohn-Bendit za skupinu Verts/ALE, Martin Schulz za skupinu PSE, oba, aby podpořili Graham Watson, Richard Corbett, který uvedl, že podle čl. 162 odst. 2 je tajné hlasování jednou z možností („tajné hlasování se rovněž **může** konat“) a nikoli povinností, Francis Wurtz za skupinu GUE/NGL, který požádal předsedu, aby předložil plénu žádosti o tajné hlasování (předseda na tuto žádost nereagoval), Vytautas Landsbergis, který vyzval členy své skupiny, kteří se podepsali žpod ádosti o tajné hlasování, aby své podpisy vzali zpět, Francesco Enrico Speroni, Jacques Toubon a Bernd Posselt, posledně jmenovaní k použití článku 162.

Předseda, na základě těchto vystoupení upřesnil, že byly předloženy tři žádosti o tajné hlasování a že byly předloženy za podmínek stanovených jednacím řádem. Uvedl, že obdržel stanovisko příslušných oddělení a že analyzoval předchozí případy v této oblasti, z nichž rozhodnutí ze dne 12. června 2002, které přijal předseda Pat Cox, co se týče časového harmonogramu dílčích zasedání na rok 2003 (viz příloha 1, bod 7 zápisu ze dne 12. 6. 2002) a rozsudek, který dne 1. října 2001 vydal Soud prvního stupně v obdobném případě a který stanoví, že výraz „mohou“ se v případě čl. 29 odst. 1 jednacího řádu musí chápat jako povinnost.

Na základě těchto předchozích případů se tudíž rozhodl přistoupit k tajnému hlasování za použití elektronického hlasovacího zařízení, aniž by toto rozhodnutí předjímalo pozdější rozhodnutí příslušného výboru.

*

* *

V průběhu hlasování Michel Rocard předložil ústní pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu 71, který byl přijat.